

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10. II, пов.
Конт. нощ. шк. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передвеч.
Учепосил не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в крив. 4'30 шк.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 літ., Німеччині 750
марк., Польщі 5 шк. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 150 лей, Болгарії 750
лв., Австрії 750 шк. літ.
Віднос. 1:303.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
Ціна
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Політосвіта на Радянськ й Україні.

Більшовики намагаються опану-
вати українське село всякими до-
ступними їм, та всякими можливи-
ми засобами. Але всі їх заходи, як
вже вказано в статті, не мають
жодного впливу на село. Спочатку
будували правлічкі кола всі свої ра-
хунки про союз робітництва з се-
льством на сільській верстві неза-
можних і бідняків. Тепер намагаю-
ться на них рукою, та започаткували під
якогось часу орієнтацію на серед-
няків. В тій цілі позбавили вони
комітети незможних селян офіцій-
ного становища радянської експо-
зиції на селі, а тій цілі перетво-
рили їх у чисто професійні устано-
ви класового, незможницького ха-
рактеру в комуністично ідеологі-
чно, але без давних політичних і
виховних функцій. Попри них
існують і відомі селянські коміте-
ти взаємодопомоги. Ні одні й другі
не стоять тепер на висоті. Останні
не мали повождження ні вигляду на
розвиток від самого їх заснування,
бо не могли витримати конкуренції
з комітетами незможних. Колиж
комітетами зреформовано, то й во-
ни почали нидити тому, бо позба-
влено їх найважливіших і найбільше
приманчивих функцій тобто вико-
нано-політичних. Минулося ро-
зкуркулювання, минулася контрола
над заможнішими елементами, ми-
нулося халявнування чужим добром,
не стало тим самим і притягуючої
як движучої сили для комнезамів.
Новим положенням на селі став се-
редняк покищо без ніяких політич-
них прав і без ніякої ініціативи.
І комуністичний рух на селі зами-
р.

Для політичного освідомлювання
і комуністичного виховування села
закладали всюди т. зв. сільські бу-
дівки (сільбуду) і хати читальні,
або клуби. В них мав селянин об-
завомлюватися з азбукою кому-
нізму, в них мав виробляти свій
новий світогляд. Доки процвітала
давня комнезамна, доти ці сільбуду
та хати читальні як-так вегетували.
До них з обов'язку ходили всі
члени комнезамів, тобто ті, що ро-
били сільську політику, що почу-
вали себе панями положення. Не
шли і не мали туди доступу всі
неупрежділені, отже середняки і
т. зв. гайтаї. З реорганізацією ком-
незамів підупали і сільбуду та ін-
ші подібні установи. Недавно на-
водили ми голоси деяких полі-
тосвітних діячів про те, що ті уста-
нови, що відіграють не селі ніякої
ролі, що ніхто ними не інтересу-
ється, а в двох випадках ті діячі
жалували навіть за скосованими
"Провісниками", які не мали полі-
тосвітних завдань, але загально-
освітні і які були загально доступ-
ними, а тому й мали велике число
прихильників поміж селянством та
розводжували в них зацікавлення
саме не політичними, але за-
гально-освітними справами. Огже і
підхід до опанування села при
допомозі сільбудів, хат-читальні
і комуністичних клубів — теж за-
вів.

Дня 21. січня почався в Харко-
ві третій так звана Всеукраїнська
політосвітний нарада. Сума вона
представляється. На ній заледви
152 делегати в цілому України. По-
мим чим переважають робітники

т. зв. низових організацій тобто,
районних і сільських. Отже на по-
верх 10 тисяч сільських гомад (не
сіл!) і на поверх 600 районів в Все-
українській політосвітній нараді бе-
ре участь аж 152 делегати з місць.
І це діється не зважаючи на те, що
політосвітню роботу підганяє деп-
жава, що дає на неї великі гроші,
що утримує окремі школи для під-
готовки політосвітних діячів! Вихо-
дить, що справа політично-освітньої
діяльності на селі стоїть кепсько.

Від якогось часу бачили і урядо-
ві чинники радавали цей застій на
полі політосвітній роботи на селі, а
тому й впровадили добровільне
членство до сільбудів для поширен-
ня членства поза членів комнезамів,
ввели до них виборність і органи
правління і контролю над ними.
Всі ці засоби мали причинитися до
збільшення самодіяльності сільських
мас на політосвітному полі. На жаль
і це завело. А тому тепер висуне-
но депо ширші завдання для сіль-
ських т. зв. політосвітних установ.
В. Мусієнко пише про них у пе-
редзвітній статті у "Вістях" так:
"Змістом всієї роботи повинна бу-
ти ліквідація всякої неграмотності:
технічної, сільсько-господарської,
природничої, політичної тощо". Ог-
же політична неграмотність прий-
шла аж на четверте місце. Давні-
ше стояла вона завжди на першо-
му. А на самому відрізці сказав той
же Мусієнко (завідуючий Всеукра-
їнською Управою Сільбудів), від-
криваючи його, ще краще: "Ми те-
пер вступаємо в новий етап нашої
роботи. Досі ми здебільшого об-
сидували і збирали біля сільбудів
увесь громадський активний еле-
мент. На шестому році нашої
роботи ми повинні забезпечити куль-
турні потреби селянства, яке в деякій
мірі вже виявляє пошук до знання
й інтерес до культурних п'ягань".

Ось якими крутими шляхами й-
шли радянські діячі до того, що
перед тим негуляли. Селянинозі
треба дати перш за все загальну
освіту, треба попрацювати над йо-
го культурним піднесенням, а тоді
він уже сам розбереться і в тому,
яка політична партія для нього най-
більше підходить. Комуністи бажали
робити напакати. Іа це їм не
вдалося і вони приневолені відсту-
пати навіть на політичному полі в
сторону "буржуазних предрасуд-
ків" так же, як відступили вже і ще
дали відступають на інших ділянках
життя.

В. М.

Код. стат. "Діло" ст. 39/26. W imieniu
Kierownictwa Polskiej Partii Robotniczej
karty jak trybunał prasowy we Lwowie,
organi na wniosek Prokuratury Państwowej,
ze treść skazownia "Dziennik" Nr. 19 (1924)
z dnia 28. stycznia 1925 r. pro (1924):
1) "Karta Lwowska" w charakterze między-
mian: a) z paragrafów 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,
10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21,
22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33,
34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45,
46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57,
58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69,
70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81,
82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93,
94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104,
105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113,
114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122,
123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131,
132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140,
141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149,
150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158,
159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167,
168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176,
177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185,
186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194,
195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203,
204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212,
213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221,
222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230,
231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239,
240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248,
249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257,
258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266,
267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275,
276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284,
285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293,
294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302,
303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311,
312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320,
321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329,
330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338,
339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347,
348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356,
357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365,
366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374,
375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383,
384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392,
393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401,
402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410,
411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419,
420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428,
429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437,
438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446,
447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455,
456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464,
465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473,
474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482,
483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491,
492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500,
501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509,
510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518,
519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527,
528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536,
537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545,
546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554,
555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563,
564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572,
573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581,
582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590,
591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599,
600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608,
609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617,
618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626,
627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635,
636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644,
645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653,
654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662,
663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671,
672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680,
681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689,
690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698,
699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707,
708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716,
717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725,
726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734,
735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743,
744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752,
753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761,
762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770,
771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779,
780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788,
789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797,
798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806,
807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815,
816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824,
825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833,
834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842,
843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851,
852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860,
861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869,
870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878,
879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887,
888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896,
897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905,
906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914,
915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923,
924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932,
933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941,
942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950,
951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959,
960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968,
969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977,
978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986,
987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995,
996, 997, 998, 999, 1000.

Радянська Україна.

Новий склад Всеукраїнської Ради На-
родного Господарства.

Всеукраїнська Рада Народного
господарства має тепер таку поези-
дію: В. Х. Аусем, голова; Золо-
торьов, перший його заступник;
Власенко, другий заступник голо-
ви; Адоїнов, Бенчін, Дубко, Ма-
слоб, Судаков, Рухимович і Трей-
дуб, члени управи.

("Вісти" з 22. I. 1925).

Перепідготовка червоних директорів.

Харківські червоні директори, об-
єднані в клубі червоних директо-
рів, звернулися з проханням до
президії ВРНГ., щоби утворити при
клубі короткотермінові курси для
перепідготовки черв. директорів і
їх кандидатів.

("Вісти").

Українізація в комунальних устано-
вах.

Центральна Управа Комуноспу
видала розпорядок, на основі яко-
го всі його установи і підприєм-
ства повинні давати щотижня зві-
ти про стан українізації. За один з
останніх тижнів вислали комуналь-
ні установи Харкова 780 всяких діло-
вих паперів і письм. З них 331 бу-
ло написано українською мовою а
449 російською. Виходить, що укра-
їнською мовою полагодили 378
відсот. а російською 622 відсотків
справ. Натомість одержали ці уста-
нови за той же час 353 письм укра-
їнською мовою і 389 російською.
Курси української мови тривають на
деяких підприємствах комуноспу і
тепер не зважаючи на те, що речі-
нець для української мови вже ми-
нув.

("Вісти" з 22. I).

Жидівська колонізація.

В московських "Известиях" появи-
лося інтерв'ю з керівником жидів-
ської колонізації в УСРР Капіро-
м. Він сказав, що в минулому
році віддано на Україні 58 тисяч
десятин землі виключно для жидів-
ської колонізації, з чого 42 тисячі
десятин було змеїоризованих, і ми-
нулому році переселилося в степо-
ву полосу 14,618 людей, при чому
кожна родина (двір) засіла по 6
і пів десятини. Переселення мало
колективний характер. Поважало і
кілька земельних кому. В цьому
році віддано для жидівської пе-
реселення колонізації 50 тисяч де-
сятин, на яких має поважати 4,000
дворів. Крім того 500 родин одер-
жать землю на Криму.

Виділення грецьких громад.

Президія ВУЦВК-у вирішила ви-
ділити національні грецькі сілради
в окремі компактні групи. Цен-
тральний Комітет для наменшо-

стей має провести цю справу прак-
тично в життя, при чому повинен
поступати так, щоби з виділення
громад можна було творити окре-
мі національні грецькі райони. В
районах з мішаним населенням для
грецького населення має бути за-
безпечити урядове обслуговування
грецькою мовою. В Маріупольській
і Сталинській округах рішено сто-
ворити штатні посади для грецьких
членів при бюрі національних мен-
шостей. Комісаріатові Народної
Освіти доручено вжити заходів для
скорой ліквідації неписьменности
серед грецького населення, бо во-
но культурно дуже відстало. Нар-
комосвіти має подбати і про ви-
дання літератури та підручників у
грецькій мові і про підготовку пе-
дагогічного персоналу для грець-
ких шкіл. Нарком Земельних Справ
дівав доручення перевести в грець-
ких районах т. зв. внутрішньо
селищний землерій.

("Вісти" з 22. I. 1925.)

З'їзд пролетарського студентства.

Дня 26. січня ц. р. в 6-й год.
вечера почався в Харкові перший
Всеукраїнський З'їзд пролетарсько-
го студентства. З'їзд відбувається в
Палаці Праці. На відрі присутні де-
легати Західної України.

З польських справ.

Страйк телефоністок у Варшаві.
Неполаданий, 300 телефоністок
не покидає своїх бюр, щоби на їх
місце урва на могла прийняти ін-
ших. Телефонне пошукання дають
тільки абонентам урядовим, війсь-
ковим і громадським. Дотеперішні
пропозиції компромісу відкинули.
Домагаються 5 проц. додатку і збір-
ного контракту. Деякі варшавські
абоненти задумують почати процес
з телефоністичним товариством за атра-
ти внаслідок страйку.

Страйк трамваєвників також про-
довжується, без огляду на гострі
загрози дирекції. Також робітники
в електричні домагаються підвищень.
Варшава може лишитись без світла.

Для державної економії
уряд спробує здійснити ще один
проект: поодинокі державні підпри-
ємства матимуть якнайбільше само-
стійности і будуть відокремлені,
щоби придбати більше доходів.

Предмети буденного вжитку.
Їх ціни, підпадуть під новий розпо-
рядок, над яким радять міністри й
представники господарства.

Зайняли зі служби ген. Па-
сєського, шефа департам. кінноти
в м-сті військ. справ, у зв'язку з
якоюсь неясною урядовою прода-
жею 7.00 коней.

Під вильною впає військовий
літак; убитий летун і одна стара
жінка під його тараном.

Безробіття росте далі: в остан-
нім тижні у цілій державі число без-
робітних знову зросло більш на
13,567 осіб. Загально всіх є 355,347
осіб.

Пам'ятаймо! Рідна шовла — це на-
родна фортеця, це повинна захистити
нас від ліквідації!

Українські вишивки

20 аркушів з вишивками різноколісними
зображеннями на гарній папері
і в твердій оправі — ціна 25 зол.

Замовляти в Українській Книжковій
Антикварній у Львові, вул. Рутенів-
го ч. 22. 1173 2—15

НОВИНКИ.

— **Конфіскація.** Водяний знак «Діла»
скофіковано в двох місцях. У статті
«Пановість» скофіковано одне місце.
Водяний знак «Діла» скофіковано в двох
місцях, а в статті п. 2, «Те саме», що
обговорювало новий законний розпорядок
на пошти, скофіковано закінчення.
Це 11-та з черги конфіскації цього часо-
пису в цьому році.

— **З постійної хроніки.** До монастиря
Басилієнок при вул. Петровського влізли
невідомі зачинці і забрали велику
кількість жіночих гардеробів, вартості ок.
300 зол. — До крамляні Вольфа Руби-
штайна при вул. Хоминській у прийшла
якась невідомо жінка нібито з метою
купити собі тогари, однак скористала
з хвилювання неугай Рубиштайна, забрала
її стола 40 зол. і відійшла. — У Йосифа
Кребека при вул. Іванівській 9 служачка Анна
Динек, що м. м. розмовляла по домах
можого й інкасувала гроші від консумен-
тів. Перехочора вишила вона на місто.
й більше не вернула. Кребека повідомив
про це поліцію з тим, що Анна Динек
забрала собі «на пам'ятку» ще й 2.0 зол.
у його зятя. Вона ні зловини.

— **Новий список поштових урядів.** Ге-
неральна дирекція пошти і телеграфів ви-
дала новий список урядів і пінгоуах, теле-
графічних та телефонних агентів, чинних
на всіх просторах Польщі. В додатку до
списку додано вказівку адміністративно-пош-
тових округів і подано адміністративні
поділ держав на провінції та північ з
зазначенням їх поштових й чисел населен-
ня. Новий список має вийти з друку цими
днями.

— **Скандальна господарня в «Юрі».**
співачка у Львові, що в пр. 19
— 1921 мав оріку над повертатися зі Схо-
ду голою, а в театр предметом судно-
вої розп'яв. Як «герой» виступав в ній
директор «Юра», 40-літній Зігмунд Яро-
ховський в Варшаві, людина з невідомою
ін студіями і ще менше відомим мину-
лим. Це тип того покрову, що кляжі хви-
лі готов обіграти всьому посяду — від ди-
ректора кабарету до вищого стра. Їм об-
ладований — дивним дивом як тепер! —
за скандальною господарю в померлої собі
інституції, за цілу пачку пачкувати і злочин-
на на шкоду державі. «Юр», що має
централю у Варшаві, а експлуататору у
Львові й етапи в кількох інших містах Сх.
Галичини, видавав поштові документи,
одина, поживу й відстає від місця
приманності. Яроховський був дивом
рому лівської експлуататор і на тому ста-
новив допустити різних злодієв та
дефіндацій на відчужені суми. Мав він
під собою «спікую» й етапний шптал, в
якому діялися нечужі орлі, пиятисні й
табачки — тоді, як за стійкою вмирили лю-
де з голоду й виснаження. Хорі відставали
таку їду, що не дивлячись на голод, ма-
ли її викидати, а Яроховський забрав
для себе цілі сирин і пакки ковбас, сала-
ти, сардинок, вин, коньяк і т. д. Для себе
давав спеціальну кухню і щодня приймав
кілька тисяч осіб. Так само господарю
пиром, оматом, мясом, крутми, білками,
прогригалми й загальним усім тим, що було
призначене для нещасних поворотів. Все
то випрошував він місцями Києва і кому
попався, коли в 1920 р. більшовики бу-
ли під Львовом, Яроховський разом зі сво-
їми річима забрав з собою до Польщі
аж два вагона провінції. Вернувшись, за-
брав собі футра і всі краші матерії,
що приносили для поворотів від ам-
риканських фінансових товариств. Розу-
міється, кити фальшували і казав висушати
по кишкох те, що йому було потрібно.
Позади м. леморизував цілі жіночі пер-
соналі «Юра», з чого користали і його при-
чепи, бо проходили цілі ночі з жінками й
дівчатами, що були заняті в цій інсти-
туції. Словом — ціла панам, а публічна
опія і суд швидко тепер нею занепадає.

— **Найбільш власний 100 доларів.** Шка-
ву подію оповідає варшавська преса:
з якої виходить, що львівський люде не
вирізняють. Якийсь Семитський хотів
зміняти собі 100-доларовий банкнот, а що
не доклав банкам, вивірився ні чорну
бірку. По дорозі стрінув якогось моло-
дого Жидка, якого спитав, де та чорна
бірка. Услужний Жидок показав дуже
говариский і повів Семитського ні до
бірки, там у нього, що м. м. хотів зміняти
свої 100-доларовий банкнот і англ. фунт. Так зайшли вони на
вул. Давидівську, де коло одного дому
прислухали до них якийсь папос, що влі-
стнувався польським агентом і зазначив,
що вони оба арештовані як спекулянти.
І після того «провадив їх до брами в су-
судстві слідчого уряду. Там заждав від
обох видав чужих грошей, забрав від
Семитського 100 доларів а від його то-
вариша 1 фунт і повів Жидка нібито до
арешту, а Семитському велів чекати.
Розуміється — більше не вказався. Се-
митський ждав більше години на мими-

го агента і швидко тоді зорієнтувався, що
власн з'єздиво районіюх ошукав, по
яких шет усього сл.

— **Гейзона на Україні.** Радянські га-
зети принесли таку ністку. На двох меш-
канців села Диканьки біля Полтави, а та-
кож і населення сусідніх сіл перелад-се
слідком сільного гнідана та вугілля,
що подавали на виходу величезних бамб.
Колі ці шуми та громи проминували, вики-
нувшись, що на полі у віддаленні чотирьох
верст від Диканьки запалася земля на
просторі 15 км. атових сажма до глиби-
ни 4 сажни. З тієї западини била сильно
гаряча вода, що заповняла сусідні ріллі.
На місце виходу того гейзону вийшла
окрема наукова експедиція.

— **Самовбивство німецької публі-
цистки.** Відомо берлінська публіцистка
Ельза Кні, що друкувала свої критичні
нариски і статті в різних журналах і щод-
нівниках, засмірилася на дні з револю-
неру. Причиною — сильний нервовий роз-
стрій.

— **Голова парламенту лише опе-
ратку.** Французька преса має сензацій-
ний проєкт містителя Ерріо, зрештою
письменник, що видав недавно гарну по-
лісти, тепер голова парламенту, рішався
записати текст до нової оперетки. Якійсь
композитор віднайшов молодого бро-
шуру Ерріо про славну півню Рекаміє
і хоче і пикантний матеріал ужити як
тексту до своєї оперетки, тому зазначає
Ерріо згоди на це, але з тим, що опе-
ретка не будуть ставити в Парижі, тільки
в місті Ніцци. Прошу уявити собі, що
подумав би загаль у нас про діяльноту
й великого діяч, який займався би шим
ділом. Неодні наш читач подумав собі,
що французькі політики — неповажні,
опереткові. А може їх оперетка — полі-
тична?

— **З м'яса.** У кні «Лев» дають нову
фільму на підставі відомо го ризику Баль-
зана «Роман класної де Ленге».

— **Заворушення у Львові.** Українські
Громадяне замішувалися! Не питають
жже «Що чути?» — тільки «Чи убили
ми вже білет на Вестернішч днів?» Бо
школа не бачить цього небувалою у нас
дніма: як то наші Світоті-Лявські
співзачинюся з Гріхв лашого життя,
одночасно будуть тащувати й співати
так, як їм казали Ле-де й Галактос
Чіпка. Жке від кількох днів перед Со-
юзним Базаром мусить стояти постійна
отворона, бо такий натовп за білгатами.
Одним словом справжня ре-
волюція! 1.5(a) 1—1

З м'яса. У кні «Palace» будуть числітвати
від 1. цм. наймогутніші фільми сезону. Най-
перше «VAKETE», відтак «Пропащий
Swit».

3 організації його руху.

Важні постанови надані загальних
зборів відпоручників духовенства
лівської дієцезії для сприя вдово-
вчо-сиротинського фонду.

Дня 31. XII зібралися до Львова відпо-
ручники деканатів лівської дієцезії на
надзвичайні загальні збори з метою пере-
внести самодію вдов-сирот. фонду, який
наслідком воєнних подій зовсім захитаний.
Від ряду літ фронт сей майже не сивав
свої мети, якою є на основі статуту:
«надавання заимог убогим і до зарібку-
вання неспосібним вдовам і сиротам по
святихенках, які мали призначення в як-
небудь душпастирським уряді в межах
лівської гр.-кат. митрополічної архи-
дієцезії».

Хід нарад був незвичайно поважний,
з промов численних бесідників видно було,
що Справа поміч вдовам і сиротам для
всіх учасників важна й певна.

Комісія, що завідує фіндою, є під без-
посереднім доглядом митрополита. Її
предложити загальним зборам до ува-
дження внесення, яким усе парохіальне
духоченство дієцезії зобов'язується від-
ступати щомісяця зі своїх платні 10 про-
цент фонд адв і сирот. Внесення комісії
в пошлюм голосування прийнято одно-
голосно. Тою ухвалою дані відпоручники
іменем всіх інших заступників святихенків
доказ великого розуміння положення
адв і сирот і охоту до жести, бож відомо,
що платня духовенства в Польщі
менша, як була за часів Австрії, а також
матеріальні відносини дуже змінилися з
його некористі.

Після переведення реєстрації всіх адв і
малолітніх святихенків сирот деканаль-
ними урядами буде комісія вдов-сирот.
фонду в можливості виплачувати вдовам і
сиротам місячну платню в тій висоті,
в якій платили державі «дар ласки» а
саме в сумі 15 зол. місячно. Квазта ця
також дуже нужденна й не змінила вона
багато гроші долі адв і сирот, все ж таки
в порівнянні з тим, що вдова й сироти
дося з фонду вибирали, є це великий крок
наперед.

Другим важним рішенням надз. загаль-
них зборів було прийняття внесення комісії,
яким основило позороний фонд для членів,
що платять до держави «дар ласки» а
сирот, та виплати смертні святихенки,
які платили датки до фонду адв і сирот,
комісія виплачуватиме вдовам і сиротам

божильно померлою не лише вдовам по-
жильну суму на похоронні коштів похоро-
ну. Окремі латки на ній фронт по-
близько від святихенків не буд. Рішення
не викликало загальне задоволення серед
учасників зборів, бо відомо ріш, що кожен
святихенник умисне по до тієї небував, то
значило рішав не має потреби готувати
на сповідальні похорони. Рішення до вла-
дності особливо тут святихенків, що пла-
тунуть місячні датки до фонду адв і
сирот, хоч сажі безжельні або вліпні, бо
виплаток їх неможливо ім у якийсь части
на випадок їх смерті.

Подати належить, що в перервах
приняті важкі ставочні рішення духо-
венство лівської дієцезії відмовилося на
приняті духовенства перемискої дієцезії,
яке вже перед роком винищо шовісато-
но кротою ободаткувалося на її своїх
адв і сирот.

О. Е. В.

Всячина.

Гонорарі англійських письменників.
Делегати париського Союзу письменників
раділи йзавити під проводом міністра
осити на засідання п'ямого для французь-
ких письменників. Зі сити письменників
тільки п'ять живе і неба. Б. Гурток авторів
пес, які швидко зароблюють мільйони, але
їх є мало. Даж краще як у Фінляндії? З-
брели для цього питання матеріал і поба-
чили, що раси письменників є Англія. Там
письменники не тільки не голодують, але
і збивають гроші. Не кино: читачка ан-
глійська публіка тягнеться від Лондону
крім Європи, Азії, Америки та Австралії.
Найкраще плаченими англійським пи-
сьменником (себто і на світі) є Хол Кен
(Hail Kaine). Не ч дні? Жале, бо він пише
по сім зарплатуючі, сензаційні повісті.
Його річний дохід наближується до 120
тисяч фунтів! Окрежк більший гонорар
як буши. Кайсер Вільгельм, що нездов-
о за одну статтю для американського часо-
пису одержав за кожне слово доллара —
не дорівнює Кеном, якому платять за сло-
во більш як два долари. На другому міс-
ці за ним Кромвелл де Сер Джесс Бери.
Не чуді? Жале, бо він пише прогари Беси
і заробляє річно з 50,000 фунтів. За ним
іде той, якого вже знаєте боліш з прізв'я-
н: автор фінтасичних романів Уельс.
Він заробляв ба ще більше, як 20,000 фун-
тів, але пише мало і не хоче писати до
часів с'я. Наріва з ним у гонорарах то-
тій Берчард Шоу. Даж ще Альфред Бел-
лет, драматург і поїстор. Та гапнеться
й так, що якийсь менший автор одним
здатним твор м здобувся відразу масток,
як не траплялося з англійським драматур-
гом Гатчі оном, що за одну п'єсу зароб-
ив 100,000 фунтів. Добре бути Англієм
та й годі!

Величезний електроманіт. Міліон
франків призначає невідомий ме-
пенат для фізичної лабораторії париської
Сирбона, з тим, щоб дати їй змогу побу-
дувати величезний електроманіт. Треба
вводити волю фізичного і париської фізи-
ки заходяться буд будовного апарату.
Англійський університет в Кембриджі,
де працював Максвелл і Рутфорд, випере-
д в Париз. Російський інженер Кашіца
придумав ще більший апарат, з магніт-
ним полем сили 500,000 гаусс, себто ін-
тенсивності більшої дванадцятиро як
найбільш магніт. Діяльність такого ма-
гніту обмежується вого до сотої части-
ни секунди, але і цей час вистаряє для
зроблення експерименту.

Магаради та бандери. У Лондоні
ведеться тепер процес, який можна жи-
вцем перенести на фільм. Перша дія
історії відбулася у Бомбаю минулого
року. В околиці Бомбаю, на вулиці напали
на авто бандіти в масках. Автом ішла
батьвора Бегум і її приятель, багатий ку-
печ Бабла. Шофера і купця застріляли,
а бандери порізали шаблемо голову. На-
дхався автомат англійський офіцер і почав
стріляти до бандіти, які відійшли. Батьвора,
танчористка Бегум, 20-літня чудова Індій-
ка, була улюбленою жінкою молодого
магаради з Індора. Та хоча він обини-
вав її дарунками, вона відішла з гаревч
самого володаря до купця Бабла. До куп-
ця доходили листи з порозгов. Іх на-
слідком був планоаний аттат. Бегум
подужала і вийшла до Лондону, де живе,
втрапивши свою красу від згадки
шабляки. Тимчасом англійська влада по-
рвала судство в справі аттатату на неї,
Визналося, що одним з аттатчиків був
її вуйно, якого піддалили яксь невідомо
люде, памовивши до вичку. Для чини
були зазначені жовнірські четирих
кляпан правдорної сторож. Трох пер-
ших засудили на смерть — повісили. Вце-
корозь Інді Арора Рідінг не хотів їх по-
милювати. Каптанові скофісували все
малю і прогнали в державу. Та на цьому
не скінчилися. Нашли і лист Магара-
ди до калітана якого захоував він до
замку, обіцяючи за це винуку ім своє
становище. Лорд Рідінг мав доказ в ру-
ках. Під нати ком англійського уряду, ма-
гаради буде правлений зокресті сво-
го престолу. Пристасть до бандери буд
коштуюча його дорого. І буде це пер-
шою магаради, якого за таку «дібни-
цю» так суворо укарала.

Баротба з Даламом. Америка є кра-
вочою чудаків, які для здивнення своїх

ідей здобувати величезні гроші. Один і
таких, прозив і теоретичною фанта-
тичної партії Ку-Клукс-Клан, Юг Клан,
що вже відіслав у вичині за вичини
злочини, починє тепер боротбу з те-
орією Далама. Цього дня починє ім по-
панду проти Далама і засове у більшім
містат Зіланнічт Держав, Каліа, Ас-
статі та Англі спитичний бітв. На по-
пін, має він окомому суму мільон доларів.
Нима суміжж, що його членів прихви-
ляти, які швидко тепер появлять, зко-
вляючи зброю, наслідуючи його, стве-
дять набагато своє назиче дозоджж.

Даламо-сигла винахід. Французький
технік Шарль Генрі, зробив дуже дель-
ноу винахід: він переміняє колото вино
— у старе, стояти. Відомо, що вини-
чн старі, тим смачніші та дозоді.
Тимчасом може вичини ім спокійні
смак та запах. Потім роками лежить
такі вино, має мертвий капітал, на те,
щоби його хтось колись випив, як не
уже не буде. Не диво, що вини, які по-
лашували по кінцях, пробували прижити
процес дозрівання вина. Метода фран-
цузького хеміка лежить у тім, щоби вино
піддавати впливові сильної електричної
течи, з напруженням 70,000 вольт. Ця
теча відокремлює з вина постоючий тв-
яч його зазвичайшю. Крім цього по-
стає хемічний процес, що втворює у вини
спокійний захв. І після трьох годин вино
стає старим і знаєді вичинючі, що не
ріжнеться у смаку від інших старих вин.
Революція та в годі! Бітві, що держав
до шого часу вина у своїй пиячці, а жо-
куть дозволити собі піддати нове таке
досвідж, можуть вино з пиячці зинти

Посмертна згадка.

Лідія в Мацілінських Бидливини.
жінка греко-кат. парода, померла у Нік-
після тяжкої, довготривалої вадути для
26. січня п. р. в 30. році життя. Похоро-
н відбулися в п'ятницю, дня 29. січня, з ка-
плиці загальног шпиталю на центральній
цвинтарі у Віллі, де домоуви заклали
до родинного гробу. Помінальне бо-
гослужіння відбулося в суботу, дня 30. си-
чня, в гр.-кат. церкві св. Варвара. В. І. П.

ЖЕГІА: ДІТИ запрошують Рідно і
добрих знайомих на
Заупокійне Богослужіння
по померлому дню 3. лютого 1925.
р. в Доліній невіджалованій пиячці
Михайла Яриновича
старшого судії, яке відбується в
Парохіальній Церкві на Стрию для
3. лютого 1926. п. р. в 8. гоц. віку.

ОПОВІСТКИ.

Український Театр Союзу Артистів,
сала Муз. Т-ва ім. Лисенка:
Станіславів, сала Українського
Союза.
Пон-ділок 1. лютого «Тайфу» п'єси я
4 дії Ленієля, з участю п. С. Фалорезов
і Н. Ленієнко.
Вгородчани сала Проміт.
Второк 2. лютого «Монах», французька
комедія на 3 дії Глера.
Середа 3. лютого «Сивец свого горі»,
драма на 3 дії О. Дюма.
Коломяз.
Четверг 4. лютого «Тайфу» з участю
п. С. Федорцевої і Н. Ленієнко.
П'ятниця 5. лютого «Монах». 2—2
І. Загальні Збори «Українського
Товариства Прихильників Спорту»
відбудуться у вівторок дня 2. лютого
1926 р. о год. 5. полов. в салі бібліотеки
тов. «Проміт».

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

**Спеціал-ст медик носа, ушній, горла
і гортани**
д-р Зигмунт Зельцер
мешкає тепер
Львів, вул. Ягайлонська ч. 7.
1141 Тел. ч. 27—99. 4—10

Загальні Збори

Українського Технічного Товариства
у Львові відбудуться в неділю дня 14.
лютого п. р. о год. 10. рано в локалі
Товариства Ринок ч. 10/11 з тим самим
порядком нарад, що була проголошеною
«Діла» ч. 12, а дня 23. січня п. р. — Мо-
настирської голова, Бархатський секретар
(1123)

POLTUR «Машини до шиття
Машини до писання»
Мігальонська 48. — Діти до шиття.

Понад чверть століття справа українського університету є у фазі гострої актуальності. Чи треба пригадувати її перипетії? Досить згадати, що на вітарі цієї справи ми понесли великі жертви, що вона є справою всього народу, в рішучій мірі інтелігенції, як і робітництва та селянства, як вікни української молоді. Нераз вже та справа була близька свого здійснення. На перепоні її реалізації постійно стояли Польські польське громадянство, асесильне „Коло польське“ у віденському парламенті польські впливи в рішеннях австрійських кругів.

З реставрацією польської держави справа українського університету найшла в новій фазі. З одного боку вона втратила своє — так сказатиб — ратифікаційне значіння, а з другого набрала ще більшої гостроти в огляді на те, що нова влада знищила співіснування львівського університету, поставила українську молоді й українських професорів поза рамки високого шкільництва, розвела безумину нагіну на тав. тайний (приватний) український університет, а вікни після довгих хитань й експериментів приновила до української молоді „numerus clausus“, а до українських професорів систему ексклюзії з високого шкільництва.

Перед віною домагання українського університету мало на меті не лише заспокоїти реальні культурні потреби західної вітки українського народу, але й підтвердити, перед широким світом ратифікувати нашу культурну й національно-політичну зрілість як нації. Після відкриття київського й кам'янецького університету, а тепер після існування цілої низки українських високих шкіл на Радніській Україні і навіть на еміграції (в Чехословаччині), після боротьби українського

народу за свою державність і після створення своєрідного українського державного органу над Дніпром — справа українського університету на західно-українській національній території втратила своє маніфестаційно-ратифікаційне значіння. Сьогодні український народ як цілість є нацією в повному розумінні, розпоряджаємо всіма атрибутами національної нації і не потребуємо підтвердження, апрозати нашої зрілості й національно-культурної рівноправності з боку тих, що все ще вважають українську справу ключем до сезону наших душ.

Зовсім природно, що перед віною, маючи на увазі ту завершуючу наш національний розвиток мету — *tuus tuus* — ми могли відвадитися чимбудь, навіть двома факультетами, змагаючи до того, щоб вони тільки мали назву університету. Сьогодні справа українського високого шкільництва на західно-українській національній території має зовсім інший характер і зовсім інше значіння. Сьогодні нам йде не про катедри, чи навіть два або й більше факультетів, але про такі високі школи, а головні про такі повні університети, який задоволював би реальні потреби українського громадянства. Нам не йде про два мертві, чисто теоретичні, життєво пасивні факультети, але про приписовання нашої молоді до нинішніх життєвих винос, до боротьби й опановування сучасного незвичайно складного життя. Розуміється, не обезцінюючи наскрізь теоретичних правничих чи філософських студій, мусимо в першу чергу домогтися створення медичного й господарсько-кооперативного факультетів. Сьогодні, після боротьби за найвище право нації, ми або в ділянці високого шкільництва ослабнемо те, що є виногою сучасності, або підложимо. Ніякі охляпи не можуть і не сміють нас вдовольнити. Не можемо допустити до того, щоб при нашій співучасті ту великої ваги справу заведено на манівці.

А власне Поляки, думаючи, що

ми є в першій стадії університетського питання, намагаються повернути ту справу проти нас, доводячи її до карикатури. Справу українського університету воловають Польки від кількох літ. Ратай насильно хотів вклати його до Станіславова, його наслідники твердили, що український університет вже є, навіть в біографії встановлено відповідну позицію (розуміється, гумористичну), тільки ніхто не зголошується. Вікни, підготовляючи рішення Ради Амбасадорів, у вересні 1922 р. ухвалено відомий самоврядний закон для трьох „південно-східних асесильних“ (себто для Сх. Галичини), а в ньому й рамозний закон про український університет. Здавалось, що тепер справа українського університету стане на твердий ґрунт, тимбільше, що — як твердять пос. Стронський у „Варшаві-ші“ — той закон має велике значіння і має характер міжнародного зобов'язання. Так після ухвалення того закону Схінський обіцявав його в Женеві як пачину на всі наші ліха і спеціально вказував на постанову заснувати український університет.

Тимчасом Ст. Грабський справу українського університету зловив ад аста. Не лише те, але й не скриваючись в прихатих розмовах підкреслює, що українського університету не буде. Поруч з тим в червні 1925 на т. зв. кресовій секції переводить постанову створення „Славянського Інституту“, як „рекомпензату“ за український університет. Поруч з тим безуминно топочеться якийсь диволод під назвою „Руського Інституту“ в Кракові, який має буги вписаний в рамки краківського університету, чи „Славянського Інституту“, чи вікни має існувати поруч цих

НА КАРНАВАЛІ
найбільший вибір німецьких
матеріалів поручає
по дуже знижених цінах
ФІРМА
АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

установ, але піданий під їх „асоційний“ протекторат. На всякий випадок польський уряд не думає про український університет.

п. Ст. Грабський творить паритетну „організаційну комісію“ (з польських і українських професорів) для „руського високого шкільництва“.

Не можемо поминути підступності акції Ст. Грабського, яка являється замахуванням університетської справи ніби то ширшим і змістовнішим терміном „високого шкільництва“, не можна понаїти й способу підкопання до цієї справи („посередництва“ і лист д-ра Р. Стоцького). Крім того на одне хочемо звернути увагу.

В „організаційній комісії“ не взяли участі українські вікни, йача за голосом свого громадянства, яке не хоче допустити до дальшої негідної експериментації університетської справи. Однак з того можуть вийти деякі небажані для нас наслідки. Вікни тепер поспівають „Цвиник Людові“, повідомляючи про неучасть українських учених в „організаційній комісії“, подає т. відомість в такій формі, що — мовляв — українські професори бойкотують справу українського університету. Очевидно, про який бойкот не може бути й мови, але українське громадянство мусить мати певність, що тут справді йде про заснування українського університету. Отже перш усього ухвалення закону про університет з означенням його обсягу і місця осідку, а після організації.

Однак ні польське громадянство, ні тим більше закордонна громадська думка, яка не знає „numerus“, яка не здає собі справи з „помисловості“ Грабських, може справді набратися перекозання, що то Українці відмовляються від українського університету. А в тому напрямку буде ділати польська пропаганда, тим більше в хвилі, як ми ту справу відкинемо на міжнародний арбітр.

Тому з метою

зробити аргументи для себе — слід, щоб Укра-

Декабристи.

З приводу столітніх роковин революції декабристів.

В „Рускій Правді“ ясував Пестель досить подрібно плян адміністраційно-політичного устрою, обговорив національну квестію і справу границь держави. Розглядаючи національну квестію, він брав на увагу право народів до незалежного існування і право держав до забезпечення свого існування. Ріжні народи розвивалися в різних умовах: одні жили колись державним життям, мають свою власну культуру і є досить чисельні та сильні, щоб створити і вдержати державну незалежність; другі ніколи не теорили держави, все входили в склад більших державних організацій і в за слабі та не мають передумов до самостійності.

Як виявив пізніший розвиток подій і стихійне відродження недержавних націй, Пестель грубо помилявся. Також під тим оглядом, в квесті національній і національно-державній був він під впливом пересудів свого часу. Особливо впадливим у вічі є його замилування до державного централізму. На єдність і неодмінність держави зладив він дуже велику вагу. У єдності бажав він досягнути культурною й мовною уніфікацією. За винятком Поляків всі національності і племена Росії „бувають злиті в один народ“. Маючи на меті перевести те культурне й мовне злиття Пестель стоїть на становищі повної русифікації.

За часів Олександра І. Польща була політично й культурно зовсім відділена від Росії. Імператор не лише шанував польську конституцію, але навіть задумував повернути Польщі значну частину українсько-білоруських земель. На всі декабристи були такі щедри, як Песталь і Олександр І. Декабристи Микола Тургенєв і кн. Орлов та його приятель Дімітрієв-Мамоннов домагалися знищення навіть Імени Польщі; крім Конгресівки в склад Росії повинні були увійти пруські й австрійські провінції б. Польщі.

Згідно зі своєю теорією про народи в державно-традиційно й власною культурою та народи без традиції і культури, Пестель признає державну незалежність Польщі під умовою, що польська держава заключить з Росією тісний союз. Однак передумовою державності Польщі є прийняття нею російського (порволюційного) державного устрою. Найвищі власті Польщі мають бути зорганізовані на російський зразок; іменування і вибір урядовців має відбуватися в „Рускій Правді“; всі привілеї аристократії, родової й грошової, повинні бути знесені. Польська держава не може створитися самотинно, тільки шляхом відступлення Полякам відповідних губерній тимчасовим російським урядом.

Границя між Польщею і Росією мала бути така: від Паланги (Радзів) над Балтикою просто до Динабурга, звідси до Дніпра до Подольська, далі річкою Умач до Березини, потім лінією Березини в

напрямі Припелі, далі пинськими болотами до міста Острога на Воллі, а звідси просто до Карпат. Як бачимо, Пестель віддавав Польщі майже цілу Литву, майже цілу Білорусь і значну частину західно-українських земель. Південно-східна границя ліній Польщі по проєкту Пестеля менше-більше покривається з теперішньою польською границею.

Однак Польща мала одержати державну самостійність тільки після сповнення всіх передумов і умов; в протилежному випадку лишилась би в складі Росії.

На інших Славян Пестель не звертає уваги, хоч злиття „Товариства Зєднаних Славян“ з „Полуд. Товариством“ повинно було його спонукати до того. „Славянський“ є в нього тільки московська територія і російський народ, серед якого відріжнює він п'ять „діалектів“ і національних відмін, а саме: Руські, Малороси, Українці, Русаки і Білоруси. Як бачимо, то український народ виступає у Пестеля аж під трьома назвами. „Товариство Зєднаних Славян“ замало до федеративного союзу славянських народів, маючи на увазі всім славянських народів-Росіян, Сербо-Хорватів, Болгар, Чехів, Словаків, Лужичан (лужичанів), Вендів, Словенів і Поляків. Тут також Українців і Білорусів віддано на жор Москвитів.

Незачайно швидко вирішує Пестель жидівське питання. В Росії в Польщі Жиди творять державу в державі; що жидівську відокремленість слід усунути. Як це зробити, про те повинні подумати

наймудріші рабіни з правительством і вирацювати якийсь плян для подання жидівського питання. Сам Пестель майже на ціле століття випереджує помисли сіоністів і проєктуює переселити два мільйони російських і польських Жидів до Малої Азії, де для них слід створити самостійну державу. Такий кількості людей, що шукають вітчизни, не буде важко побороти всі перепони, які їм можуть ставити Турки“. Про щось подібне думав в р. 1799 Наполеон Бонапарт.

В своїй „Рускій Правді“ ділить Пестель Росію, не виключаючи й міст, на волості, які є комірками державного організму. Раз в році в усіх волостях відбуваються земські зібрання (земська волостна соборанія), що тривають шість днів. На них вибирається членів рад волостних, повітових і окружних (губерніальних). Ці ради мають ось такі атрибуції: вислуджують і обговорюють звіти управ, критикують локальні адаски, обсядають вільні місця в адміністрації, подають культурні й господарські справи даної територіальної одиниці. Окружні (губерніальні) ради крім того мали вибирати посіла на національну Віче“ (до парламенту). Отже Пестель вводив систему посередніх виборів.

Про найвищі державні установи доводилося не в „Рускій Правді“ (в якій бракує кілька розділів), але в зміст поглядів нагоря, поміщений в „Державному Заповіті“ („Государственное Завещание“).

(Продовження буде.)